

άγιας Βαρβάρας και μοιραζόμενον εις τὰς συγγενικάς και φιλικὰς οικογενείας Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Μάλαρ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. Σουφλ. κ.ά.) Συνών. *βάρβαρα*.

3) Πτηνόν τι ἄγριον Θράκ. (Αἰν.)

4) Πτηνόν τι οἰκιακὸν Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. (Σητ.)

βαρβάρα ἡ, Νίσυρ.—ΑΤανάγρ. Σπογγαλ. 59 *βερβέρα* Ἡπ. Κρήτ. *βιρβέρα* Μακεδ. (Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Λέξις πεποιημένη. Πβ. και ΦΚουκουλ. ἐν Ἀφιερ. εις ΓΧατζιδ. 39.

1) Φλυαρία Κρήτ.: Ἀμα κινήση τὴν βερβέρα δὲ σ' ἀφίνει νὰ φύγῃς Κρήτ. Συνών. *βαρβαρίσμα 1, *βαρβαρίστυ, *βαρδάρισμα*. β) Μετων. φλύαρος Κρήτ.: Ἐκίνησ' ἡ βερβέρα και δὲν ἀφίνει ἄλλον νὰ μιλήσῃ. Συνών. *βαρβάρης 2, *βαρβαριστής, *βαρδάρης*. γ) Γυνὴ φλύαρος Νίσυρ. Συνών. *βαρβάρω. 2) Ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας Νίσυρ. 3) Δικλείς τῆς περιεφαιαίας τοῦ δῦτου ἐκ τῆς ὁποίας ἐξερχόμενος ὁ ἄῃρ παράγει φουσαλίδας ΑΤανάγρ. ἐνθ' ἄν. 4) Μέγας φόβος, τρόμος (ἡ σημ. ἐκ τῶν ἀκαθορίστων φθόγγων τοὺς ὁποίους ἐκφέρει ὁ καταλαμβάνόμενος ὑπὸ τρόμου) Ἡπ. Μακεδ. (Σισάν.): Πῆρε βερβέρα ὁ κόσμος Ἡπ. 5) Ἐκφοβισμὸς Μακεδ. (Σισάν.): Ἀπὸν τέτοιες βιρβέρις δὲν παίρν' τὸν δικό μ' τὸν κιφάλ'. Συνών. *βαρβαρίσμα 2, *φοβέρα*. 6) Ζῶον σαρκοφάγον μικρὸν και δειλὸν Στερελλ. (Αἰτωλ.)

βάρβαρα τά, Ἰων. (Ἐφεσ.) Κῶς.

Ἐκ τοῦ ὄν. *Βαρβάρα*.

Ἰδιαίτερα φαγητὰ ἢ γλυκύσματα παρασκευαζόμενα τὴν 4 Δεκεμβρίου ἐορτὴν τῆς ἁγίας Βαρβάρας. Συνών. *Βαρβάρα* 2.

βάρβαρα ἐπίρρ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βάρβαρος*.

Κατὰ τρόπον βάρβαρον, ἀγροίκως, βαναύσως, σκληρῶς: Φέρεται βάρβαρα ἔς τοὺς ἄλλους. Δέρνει βάρβαρα.

***βαρβάρakas** ἐπίθ. *βαρβάλακας* Νίσυρ.

Λέξις πεποιημένη.

Ὁ ὁμιλῶν μεγαλοφώνως ἢ ὁ φλυαρῶν. Συνών. *φωνακλᾶς*.

βαρβαραλαξία ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βαρβαραλάζω.

Ἀλαλαγμός, θόρυβος, ὀχλοβοή. Συνών. *βαρβατάρισμα*.

***βαρβάρas** ἐπίθ. *βιρβέρας* Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. *βαρβάρα*.

Ὁ προκαλῶν τρόμον. Τὸ *Βιρβέρας* και ἐπών. Μακεδ. (Βλάστ.)

βαρβαγαροῦ ἡ, Κατπ.

Ἀγνώστου ἐτύμου. Κατὰ RDawkins Modern Greek in Asia Minor 588 πιθανῶς ἐκ τοῦ *βάρβαρος* και *κα-κῆ* (γυναῖκα).

Δράκαινα.

***βαρβάρης** ἐπίθ. *βερβέρης* Θήρ. Κρήτ. Θηλ. *βερβέρα* Θήρ. Κρήτ.

Λέξις ὀνοματοποιημένη. Ἰδ. Κορ. Ἀτ. 4, 53. Τὸ *βερβέρης* και παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ὁμιλήσῃ εὐκρινῶς, τραυλὸς Κρήτ. Ἡ σημ. και παρὰ Σομ. 2) Φλύαρος Θήρ. Κρήτ. Συνών. *βαρβάρα* 1β, *βαρβαριστής, *βαρδάρης*.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

βαρβάρι τό, Πελοπν. (Τριφυλ.) κ.ά.

Λέξις πεποιημένη. Πβ. και *βαράρι*.

Βαρδάρει 1, ὁ ἰδ.

***βαρβαρίζω**, *βαρβαλιάζω* Εὔβ. (Ἀνδρων.)

Λέξις πεποιημένη.

Φλυαρῶ: *Εἶντα βαρβαλίζεις τόσες ὥρες*; Συνών. *βαρβαρίζω* (I) 1δ.

βαρβαρίζω (I) Ἡπ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) *βερβερίζω* Θήρ. Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Πόντ. (Ὁφ.)—Λεξ. Αἰν. *βερβερίζω* Εὔβ. (Ἀνδρων. Ἀλωναρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) *βιρβιρίζω* Ἡπ. Κρήτ. *βιρβιρίζω* Εὔβ. (Στρόπον.) Ἡπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βλάστ.) Καταφύγ. Κοζ. Σισάν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *βιρβιρῶ* Μακεδ. (Βλάστ.) *μπαρβαρίζω* Ἡπ. *μπαρβαρίζω* Ἡπ. (Ζαγόρ.) Θεσσ. (Ζαγορ.)

Τὸ ἀρχ. *βαρβαρίζω* = ὁμιλῶ ὥς *βάρβαρος*, ἤτοι γλῶσσαν ἀκατάληπτον. Τὸ *βερβερίζω* = βατταρίζω και μεταγν.

1) Ἐκφέρω ἀνάρθρους φθόγγους Εὔβ. (Ἀνδρων. Κύμ.): Ἄσμ.

Γέμισ' ὁ στόμας του αἵματα, τὰ χεῖλη του φαρμάκια, ἢ γλῶσσα του βερβέριζε ὅαν τὸ χελιδονάτσι

Κύμ. β) Τραγουδῶ παραπονετικά και λυπηρὰ ἄσματα Λεξ. Αἰν. γ) Ὁμιλῶ πολὺν και συνεχῶς χωρὶς νὰ μ' ἐννοοῦν οἱ ἀκούοντες, ὁμιλῶ ἀκατάληπτα Κρήτ.: *Βερβερίζει και δὲ γατέει εἶδα λέει*. δ) Φλυαρῶ Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Κρήτ. κ.ά.: *Μόνο γιὰ νὰ βερβερίζη εἶναι Κρήτ.* Συνών. *βαρβαρίζω. ε) Βομβῶ Κρήτ.: *Φρ. Βιρβιρίζει ἔς τ' ἀπτί μου* (μὲ ἐνοχλεῖ μὲ τὴν πολυλογίαν του). ς) Κλαίω και δὴ ἀκαταπαύστως Εὔβ. (Ἀλωναρ. Κύμ. Ὁξύλιθ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.): *Βερβερίζει τὸ παιδί Κύμ. Ὁξύλιθ.* ζ) Φωνάζω γοερῶς Μακεδ. (Κοζ.) Πελοπν. (Καλάβρυτ.) 2) Καταλαμβάνομαι ὑπὸ μεγάλου τρόμου, φρίττω Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Καταφύγ. Σισάν.): *Σὶ γλέπου κι βιρβιρίζω Ἡπ. Βιρβέρ'σι οὐ κόσμους ἀπ' ἀπαντὸν αὐτόθ.* Καὶ μετβ. προξενῶ εἰς τινα τρόμον Μακεδ. (Βλάστ. Σισάν.): *Οὐ δάσκαλους βιρβέρ'ξι πουλὺν τὰ πιδιά Σισάν. Βιρβιρίκι πουλὺν κι ἀποντότι τὸν πιάν' μιὰ βιρβέρα αὐτόθ.* 3) Τρέμω Πόντ. (Ὁφ.): *Ἀς σὸ πολλὰ τὸ κρύο βερβερίζ'.* 4) Αἰσθάνομαι φρικίαςιν εἰς τὸ σῶμα Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Μὴ μὶ χαιδεύ'ς, γιὰτὶ βιρβιρίζ' τὸν κουρμί μ'.* *Ψύλλους νὰ πιράσ' ἀπ' ἄπανον μ', βιρβιρίζ' τὸν κουρμί μ'.* 5) Αἰσθάνομαι πόνον Εὔβ. (Στρόπον.): *Ἐχον τρουῦρίστρα κι βιρβιρίζω νύχτα μέρα.*

βαρβαρίζω (II) Αἰγιν. Θεσσ. (Ἀλμυρ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Πελοπν. (Μεσσ.) Χηλ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ὄν. *Βαρβάρα*.

Τὸ ρῆμα ἐπλάσθη παρηχητικῶς ἄνευ ὠρισμένης σημασίας πρὸς πλήρωσιν τοῦ κενοῦ τῶν στίχων, εἰς τοὺς ὁποίους ὑπάρχει ὁμοίως ρῆμα παρηχητικόν, ἀλλὰ μετὰ σημασίας ἐνθ' ἄν.: Γνωμ.

Ἡ Βαρβάρα βαρβαρίζει | και ὁ Σάββας σαβανώνει

και ἄγιο-Νικόλας πλάκωσε | τὰ χιόνια φορτωμένος

(διὰ τὴν σημ. τοῦ γνωμ. ἰδ. τὴν λ. *Βαρβάρα* 1) Μεσσ. Τὸ γνωμ. ἐν παραλλαγαῖς και ἀλλαχοῦ. Συνών. *βαρβαρώω*.

βαρβαρίκι τό, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Λέξις πεποιημένη.

Πλήθος προβάτων, ἐριφίων, βοῶν, χοίρων, ὀρνίθων κττ.: *Ἐχει βαρβαρίκι πρόβατα.*

ΤΟΜ. Γ'—56

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ